

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 4T/101/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4316010717
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 01. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milena Jakubíková
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2017:4316010717.2

Rozhodnutie

Okresný súd Levice v konaní samosudcom JUDr. Milenou Jakubíkovou v trestnej veci obžalovanej V. G. pre prečin neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo nebytovému priestoru podľa § 218 odsek 1 Trestného zákona na hlavnom pojednávaní dňa 18.01.2017 takto

rozhodol:

Podľa § 285 písmeno b/ Trestného poriadku súd obžalovanú V. G., narodenú XX.XX.XXXX v U., trvale bytom S. G. č. XX

spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Levice č.1Pv 537/14 zo dňa 04.07.2016 pre skutok kvalifikovaný ako prečin neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo nebytovému priestoru podľa § 218 odsek 1 Trestného zákona na skutkovom základe, že ako vlastníčka 1 rodinného domu v obci S. G. č. XX nachádzajúceho sa na parcelách č. XX/X, XX/X, XX/X a XX/X v katastri obce S. G., odo dňa 15.10.2013 do dnešného dňa bráni vstupu spoluvlastníkom O. G. v 1 spoluvlastníckeho podielu, H. G. v 1/8 spoluvlastníckeho podielu a V. G. v 1/8 spoluvlastníckeho podielu do uvedeného domu tým spôsobom, že zamyká bránu, odmieta im vydať kľúče a keď sa domáhajú vstupu, posielajú ich preč so slovami, aby odišli, lebo je to jej dom a vstúpiť do neho budú môcť až po jej smrti

o s l o b o d z u j e

nakoľko skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci..

Podľa § 288 odsek 3 Trestného poriadku súd poškodeného O. G., nar. XX.XX.XXXX vo S. G., trvale bytom S. G. č. XX a mal. H. G., nar.XX.XX.XXXX a mal. V. G., nar.XX.XX.XXXX obaja bytom U., C. XXXX/X, zast. zákonnou zástupkyňou G. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom U., C. XXXX/X s nárokom na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný prokurátor v Leviciach podal na obž. V. G. obžalobu pre prečin neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo nebytovému priestoru podľa § 218 odsek 1 Trestného zákona.

Na hlavnom pojednávaní súd vykonal dokazovanie vypočutím obžalovanej, výsluchom svedkov - poškodených O. G. a zák. zástupkyne mal. poškodených H. a V. G., G. A., svedka U. G., prečítaním a oboznámením listinných dôkazov, správ, charakteristík, odpisu registra trestov, spisu Okresného súdu Levice sp.zn.10D/359/2011 a ďalšieho na vec sa vzťahujúceho spisového materiálu . Po vyhodnotení dokazovania súd dospel ku skutkovým a právnym záverom uvedeným vo výrokovej časti tohto rozsudku. Poškodený O. G. si voči obžalovanej uplatnil náhradu škody za užívanie nehnuteľnosti vo výške 25 eur za každý mesiac od podania trestného oznámenia a zák. Zástupkyňa poškodených mal. detí H. a V. G., G. A. si voči obžalovanému uplatnila nárok na náhradu škody vo výške 25 eur za každý mesiac užívania nehnuteľnosti od podania trestného oznámenia.

Obžalovaná V. G. na hlavnom pojednávaní vyhlásila, že je nevinná zo skutku, ktorý je uvedený v obžalobe prokurátora, pretože nikdy poškodeným nepovedala, že by sa do domu nemohli prísť pozrieť, vpustí ich, keď sa na tom dohodnú. Poškodený O. G. je jej polovlastný brat po matke a poškodená G. A. žila s jej nebohým bratom S. G. ako druh a družka a mali spolu mal. deti H. a V., ktoré sa stali dedičmi po

svojom otcovi. Nestotožňuje sa s tvrdením G. A., že ju, alebo jej deti nechcela vpustiť do domu. Pokiaľ by chceli prísť, uvoľní im izbu, môžu tam prespať, aj v minulosti do S. G. chodievali pravidelne na víkendy, ale po smrti brata M. tam prestali chodiť. Na dome máva zamknutú bránu, pretože má na dvore psa, ale na bráne má zvonček. Predmetný dom vlastnila ich matka, ktorá v roku XXXX zomrela a so súrodencami sa dohodli, že dom po nej zdedila ona a súrodenci sa vzdali svojho podielu. Dom pôvodne pozostával z dvoch samostatných častí. V jednej časti domu žila so svojím bratom M. G. a druhú časť vlastnili cudzí ľudia, od ktorých ho odkúpil syn O. G., ktorý v ňom však nikdy nebýval, pretože bol v zlom stave. Každá časť domu mala svoje súpisné číslo. N. M. odkúpil časť domu od syna O. G. a ona darovala svojmu bratovi podiel, ktorý vlastnila na časti domu, v ktorom bývali, pretože má zdravotné problémy a tiež preto, aby nemusela s bratom chodiť po úradoch, keď dom prerábali. Brat jej v dome zriadil právo doživotného bývania. Dom si prerobili tak, že spojili obe časti na jeden dom, pristavili chodbičku, kúpeľňu a záchod, dom mal dve spálne, obývaciu izbu, kuchyňu. Jednu spáľňu užíval brat M., druhú ona a obývačku, kúpeľňu a záchod užívali spoločne. Po smrti brata M., ktorý nespísal závet sa stali podielovými spoluvlastníkmi domu ostatní žijúci súrodenci a po nebohom bratovi S. jeho deti. G. A. nikdy za ňou neprišla s požiadavkou, že by chcela užívať nehnuteľnosť a O. G. od nej pýta len kľúče od domu a má mu uvoľniť jednu izbu. V dedičskom konaní po bratovi M. sa dohodli tak, že každý dedič zdedí 1 podiel a maloletí 1/8, nakoľko nemala peniaze, aby ostatných dedičov vyplatila, avšak v dedičskom konaní sa o užívaní nehnuteľnosti nerozprávali. D. vedomosť o tom, že by sa O. G. a G. A. domáhali svojho práva v civilnom konaní. Obaja poškodení k nej asi pred 4 rokmi prišli riešiť dedičstvo, avšak vtedy bola chorá, mala horúčku, teda nebola schopná s nimi niečo vybavovať a poslala ich preč. Odvtedy u nej neboli. S poškodeným O. G. nemajú dobré vzťahy.

Svedok poškodený O. G. na hlavnom pojednávaní uviedol, že v dedičskom konaní po bratovi M. G. zdedil 1 - ový podiel na dome, ktorý je predmetom konania a obžalovaná mu bráni v jeho užívaní, nechce ho vpustiť do nehnuteľnosti a nevedia sa dohodnúť čo bude s domom. Vlastníčkou zadnej časti domu bola pôvodne jeho matka V. G. a po jej smrti sa súrodenci dohodli, že dom predajú, ale aby nemuseli uzatvárať štyri kúpne zmluvy, tak dom zdedila V.. Keď ju vyzval, kedy sa z domu odsťahuje, odmietla to, že je vlastníčkou. Prednú časť súpisné číslo XX obývali cudzie osoby a túto odkúpil jeho syn H., ktorý ho chcel zbúrať, ale V. s tým nesúhlasila. Dom od neho odkúpil jeho brat M.. Zadnú časť domu M. darovala obžalovaná. V dedičskom konaní sa nedohodli o užívaní nehnuteľnosti, ale po jeho skončení išli s G. A. za obžalovanou a chceli sa s ňou dohodnúť, avšak ich vyhnala s tým, že dom patrí jej a môžu tam prísť po jej smrti. Od dedičského rozhodnutia bol za obžalovanou dvakrát a potom tam bol s príslušníkom polície, keď podal trestné oznámenie. Domová nehnuteľnosť by sa podľa neho mohla predať, alebo dať do prenájmu, alebo by sa do nej mohol nasťahovať, keby predal svoj dom. Poškodený potvrdil, že nehnuteľnosť nikdy neužíval, má svoj vlastný rodinný dom v susedstve, v ktorom býva so svojou manželkou. Na užívanie podielu pozemku, ktorý zdedil má uzatvorenú zmluvu s poľnohospodárskym družstvom a berie nájomné 12,50 eur ročne. Svojho práva na užívanie nehnuteľnosti sa v civilnom konaní nedomáhal. S G. A. sa dohodli, že by získali polovicu domu a túto by zariadili tak, aby tam mohli chodiť a druhú polovicu by užívala obžalovaná s bratom U..

Z. U. G. na hlavnom pojednávaní uviedol, že je bratom obžalovanej a poškodeného O. G.. V dedičskom konaní po bratovi M. G. sa O. G. spočiatku nezúčastnil, nakoľko ho sestra neuviedla ako dediča. Ako dedičia sa nikdy spolu nestretli, aby sa dohodli o užívaní predmetu dedičstva. O. G. sa pred tým, ako došlo k dedičskému konaniu pred ním vyjadril, že on nič nechce a potom si začal robiť nároky na dedičstvo. Po skončení dedičského konania, v ktorom zdedili predmetnú nehnuteľnosť každý v podiele 1 sa o užívaní tejto nehnuteľnosti nerozprávali, avšak má vedomosť o tom, že O. G. si nárokuje 1 z domu, sestra mu hovorila, že stále od nej pýta jednu štvrtinu, ale nevedia čo táto jedna štvrtina predstavuje. Sestra mu povedala, že nemá problém, aby k nej chodila G. A. so svojimi deťmi, avšak musí prísť s nimi, nakoľko sestra má zdravotné problémy. Nemal vedomosť o tom, že obžalovaná vyhodila O. G. a G. A.. Po smrti brata M. chodievala sestre pomáhať s prácami okolo domu, prespí tam, avšak neužíva ani záhradu pri dome. Túto asi jeden rok užíval O. G., mal tam nasadenú kukuricu. G. A. do domu nechodí asi tri roky. Dom navštevovala pokiaľ žil brat S., s ktorým tam chodievali a po jeho smrti ako aj po smrti brata M. tam asi pol roka alebo rok chodila aj s deťmi. Z. jej umožnila dom užívať. Svedok po prečítaní zápisnice z prípravného konania potvrdil, že po smrti ich matky sa súrodenci dohodli, že sa zrieknu dedičstva v prospech sestry V., avšak sa nedohodli, že by sa mal dom predať, ani ich sestra nemala vyplatiť. Svedok potvrdil, že obžalovaná s bratom M. spočiatku bývali v zadnej časti nehnuteľnosti, nakoľko predná časť bola v zlom technickom stave. Brat dom opravil, prepojili obe časti domu a fakticky z neho urobili jeden dom. Brat M. mu v roku 2011, keď mal zdravotné problémy povedal, že by chcel dom prepísať na sestru V.. O práve doživotného užívania a bývania jeho sestry v nehnuteľnosti mal vedomosť.

Svedkyňa G. A., zákonná zástupkyňa mal. poškodených H. a V. G. na hlavnom pojednávaní uviedla, že žila s nebohým bratom obžalovanej S. G. a z ich vzťahu sa narodili deti mal. H. a V., s ktorými chodievala do Veľkých G. na víkendy alebo počas prázdnin a tam sa zoznámila aj s obžalovanou a jej nebohým bratom M. G.. Po smrti jej partnera S. si mal. H. brával do domu do S. G. M. G.. V tomto dome zvykli prespať v izbe M. G.. Po jeho smrti M. G. v dedičskom konaní obžalovaná zamlčala, že má brata O. G. ako aj to, že v dome je aj sociálne zariadenie, tieto skutočnosti ona oznámila notárke a dedičské konanie sa muselo opakovať. Obžalovaná sa na ňu nahnevala a po smrti M. G. už do predmetného rodinného domu nechodila. Obžalovanú navštívila s O. G., aby sa dohodli, čo bude s domom, nakoľko im obžalovaná povedala, že si ich tam nepraje. Prvýkrát išla do tohto domu v deň karu neb. M. G., kedy jej obžalovaná povedala, aby si odtiaľ vypratali veci, ktoré mali v dome, najmä oblečenie, pretože dom patrí jej. Na základe toho sa po dedičskom konaní s ňou O. G. telefonicky dohodol, že pôjdu za obžalovanou. Vošli do kuchyne rodinného domu, avšak obžalovaná ich posielala preč, že tam nemajú čo robiť, kričala, aby odišli. Od tohto stretnutia viac za obžalovanou nebola. K predstave o užívaní nehnuteľnosti uviedla, že by tam mohli chodiť na víkend. Svedkyňa uviedla, že predmetná nehnuteľnosť mala spočiatku len jednu izbu a žili tam obžalovaná s jej bratom M. G., ktorý potom celý dom prestaval tak, že obžalovaná aj on mali vlastné izby, bolo tam WC a kuchyňa, ktoré boli spoločné.

Súd vykonal dokazovanie aj listinnými dôkazmi.

- uznesením Okresného súdu Levice sp.zn.10D/359/2011 Dnot 213/2011 zo dňa 06.02.2013, ktorým bola schválená dohoda dedičov po poručiťelovi M. G., zomr. XX.XX.XXXX /čl.40-42/
- výpisom z listu vlastníctva č. XX kat. úz. S. G. /čl.43-44/
- Zápisnicou o obhliadke miesta činu rod. Domu v obci S. G. č. XX a fotodokumentáciou z obhliadky / čl.75-90/
- Informatívnu kópiu z mapy /čl.91/
- Fotokópiu originálu U. vlastníctva č. XX kat. Úz. S. G.
- Darovacou zmluvou uzavretou medzi V. G. a M. G. zo dňa XX.X.XXXX /čl.147-148/
- Rozhodnutím P. S. G. o určení súp. Číslo na stavbu postavenú na parcele č. XX/X - rodinný dom / čl.XXX/
- Výpisom z listu vlastníctva č. XXX kat. Úz. S. G. /čl.150/
- Rozhodnutím Štátneho notárstva v Leviciach č. D 20/89 zo dňa 21.4.1989 /čl. 151/
- Spisom Okresného súdu Levice sp.zn. 10D/359/2011 v dedičskej veci po poručiťelovi M. G.
- Odpisom registra trestov, správou o povesti na obžalovanú, výpisom z ústrednej evidencie priestupkov MV SR

Okresný súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie dostupnými dôkazmi a všetky dôkazy vyhodnotil jednotlivo aj v ich vzájomných súvislostiach v zmysle § 2 odsek 12 Trestného poriadku a dospel k záveru uvedenému vo výroku tohto rozsudku.

Obžalovaná V. G. na hlavnom pojednávaní poprela spáchanie trestného činu uvedeného v obžalobe, keďže poškodeným nebráni v tom, aby prišli do domovej nehnuteľnosti, ktorú spolu vlastní, nebráni tomu, aby mal. deti H. a V., chodili do domu spolu s ich matkou G. A., ale chce, aby sa s ňou pred tým dohodli s poukazom na jej zdravotný stav. Poškodený O. G. jej nikdy nepovedal, akým spôsobom chce domovú nehnuteľnosť užívať, vždy od nej pýtal len kľúče. Obžalovaná popisala, akým spôsobom nadobudol vlastníctvo k nehnuteľnosti brat M. a ona získala právo doživotného bývania a užívania, pričom celú domovú nehnuteľnosť s bratom prerobili, prepojili a užívali ho spoločne ako jednu domácnosť. Po smrti brata M. nadobudla dom do podielového spoluvlastníctva s poškodenými a bratom U.. Skutočnosti uvedené obžalovanou sú podporené aj listinnými dôkazmi - listami vlastníctva, dedičskými rozhodnutiami, darovacou zmluvou ako aj zápisnicou o obhliadke miesta činu a fotodokumentáciou, tiež výpoveďou svedka U. G. a v neposlednom rade aj výpoveďami svedkov poškodených. Z trestnej činnosti obžalovanú usvedčujú svedkovia poškodení O. G. a G. A., matka mal. detí H. a V. G., ktorí získali spoluvlastnícky podiel na domovej nehnuteľnosti po M. G.. Svedkovia na rozdiel od obžalovanej tvrdia, že obžalovaná im bráni v užívaní ich spoluvlastníckych podielov, nevedia sa s ňou dohodnúť na užívaní predmetnej nehnuteľnosti, táto ich z domu vyhánala, resp. ich posielala preč s tým, že dom patrí jej. Svojho práva sa u obžalovanej chceli domáhať dvakrát, potom podali trestné oznámenie. V civilnom konaní si svoje práva neuplatnili. Ani jeden s poškodených predmetnú domovú nehnuteľnosť neužívali, svedkyňa A. potvrdila, že do domovej nehnuteľnosti chodievala s deťmi, resp. častejšie tam chodila jej dcéra H.. Svedok O. G. potvrdil, že domovú nehnuteľnosť nikdy neužíval, až po získaní spoluvlastníckeho podielu prenajal časť záhrady a ornej pôdy poľnohospodárskemu družstvu. Svedkovia zhodne potvrdili, že obžalovaná má v predmetnej nehnuteľnosti právo doživotného bývania. Svedok O. G. síce spochybnil legitímnosť nadobudnutia vlastníctva podielu k domu obžalovanou po ich matke, ktorý následne darovala M. G., keďže tento mala

nadobudnúť len dočasne s tým, že sa predá. Toto tvrdenie O. G. však nie je preukázané, naopak z dedičského rozhodnutia Štátneho notárstva v Leviciach po V. G., r. G. je preukázané, že jedinou dedičkou nehnuteľností na základe dohody dedičov sa stala obžalovaná a tieto skutočnosti potvrdil aj svedok U. G.. Svedok U. G. nemal vedomosť o tom, že by obžalovaná bránila M. G. a K. A., resp. jej deťom v užívaní domovej nehnuteľnosti, avšak potvrdil, že obžalovaná v nehnuteľnosti bývala s bratom M. a má v nej právo doživotného bývania.

Z listinných dôkazov - a to spisu Okresného súdu Levice sp.zn. 10D/359/2011 bolo preukázané, že dňa 08.12.2011 bolo začaté dedičské konanie po Jozefovi Končenom, nar. 27.06.1954, ktorý zomrel dňa 10.11.2011. Z výpisu z listu vlastníctva č. XX kat. Q. S. G., obec veľké G. bolo zistené, že poručiteľ M. G. bol ku dňu smrti vlastníkom nehnuteľností parc.č. XX/X - zast.pl. a nádvoria o výmere XX m², parc.č. XX/X - zast. pl. a nádvoria o výmere 318 m², parc.č. XX/X - záhrady o výmere X27 m², parc.č. XX/X - orná pôda o výmere 182 m² a parc.č. XX/X - orná pôda o výmere 554 m², rod. domu súp.č. XX na parc.č. XX/X a rod. domu súp.č. XX na parc.č. XX v podiele 1/1. V časti listu vlastníctva C : farchy je vyznačené právo doživotného bývania a užívania v prospech G. V. nar. XX.X.XXXX na parc.č. XX/X. Dňa 29.2.2012 bola na Notárskom úrade v U., notárkou JUDr. Yvlin Hörömpöliovou napísaná zápisnica č. 10D 359/2011 Dnot 213/2011, bol zostavený súpis aktív a pasív majetku po poručiteľovi M. G., uzavretá dohoda dedičov V. G., U. G. a mal deti H. a V. G. zast. matkou. Dňa 20.3.2012 sa do dedičského konania prihlásil ako dedič O. G., nar. XX.X.XXXX, bytom S. G. č. XX a dňa 02.05.2012 bola na Notárskom úrade v Leviciach napísaná ďalšia Zápisnica č. 10D 359/2011 Dnot 213/2011, v ktorej bol opätovne zostavený súpis majetku poručiteľa M. G. a dedičia navrhli schváliť dohodu tak, preberateľkou finančných súm, ktoré zanechal poručiteľ je V. G., nar. XX.X.XXXX, bytom S. G. č. XX a preberateľmi domových nehnuteľností s príľahlými pozemkami a príslušenstvom v kat. území S. G. vedených na liste vlastníctva č. XX pod B1 v celosti v pomere k celku sú U. G., nar. XX.X.XXXX v 1-ine, O. G., nar. XX.X.XXXX, v 1-ine, V. G., nar. XX.X.XXXX v 2/4-inách s povinnosťou vyplatiť H. G., nar. XX.X.XXXX a V. G., nar. XX.X.XXXX, zastúpených zákonnou zástupkyňou G. A., nar. XX.X.XXXX, bytom U., C. XXXX/X každého sumou po 2.518,20 eur do jedného roka odo dňa právoplatnosti uznesenia uložením na vinkulované vkladné knižky. Z rozsudku Okresného súdu Levice sp.zn. 15P/130/2012-11 zo dňa 27.6.2012 vyplýva, že neschválil dedičskú dohodu uzavretú dňa 2.5.2012 v mene mal. H., nar. XX.X.XXXX a mal. V., nar. XX.X.XXXX ich matkou v dedičskom konaní po poručiteľovi M. G. a to z dôvodu, neprimerane dlhej lehoty na vyplatenie finančných prostriedkov. Dňa 31.8.2012 bola na Notárskom úrade JUDr. Yvlin Hörömpöliovou napísaná nová zápisnica v dedičskej veci po poručiteľovi M. G., v zmysle ktorej čistá hodnota dedičstva zostala nezmenená a dedičia sa okrem iného dohodli tak, že preberateľmi domových nehnuteľností s príľahlými pozemkami a príslušenstvom v kat. úz. S. G. vedené na liste vlastníctva č. XX pod B1 v celosti v pomere k celku sú U. G. v 1/4-ine, O. G. v 1-ine, V. G. v 1-ine, H. G. v 1/8-ine a V. G. v 1/8-ine. Okresný súd Levice rozsudkom sp.zn. 15P/449/2012-8 zo dňa 16.11.2012 schválil dedičskú dohodu zo dňa 31.8.2012, ktorú v mene mal. H., nar. XX.X.XXXX a mal. V., nar. XX.X.XXXX uzavrela matka v dedičskom konaní po poručiteľovi M. G.. Následne Okresný súd Levice uznesením sp.zn. 10D/359/2011 Dnot 213/2011 zo dňa 6.2.2013 v dedičskej veci po poručiteľovi M. G., nar. XX.X.XXXX, zomr. XX.XX.XXXX určil všeobecnú hodnotu dedičstva sumou 20.615,97 eur, pasíva vo výške 470,33 eura a čistú hodnotu dedičstva sumou 20.145,64 eura a schválil dohodu dedičov tak, že preberateľkou zostatku na účte XXXXXXXXXXX/XXXX SPOROžiro vedenom v SLSP, a.s. vo výške 151,54 eur s príslušenstvom, vkladnej knižky č. XXXXXXXXXXX/XXXX vedenej v SLSP, a.s. v 1-ine vo výške 327,33 eur s prísl. a finančnej hotovosti od Sociálnej poisťovne, pobočka Levica z titulu nevyplateného nemocenského vo výške 137,10 eur je V. G., nar. XX.X.XXXX s povinnosťou vyplatiť H. G., nar. XX.X.XXXX a V. G., nar. XX.X.XXXX, zastúpených zákonnou zástupkyňou matkou G. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom U., C. XXXX/X po 18,20 eura do jedného mesiaca odo dňa právoplatnosti uznesenia uložením na vinkulované vkladné knižky s tým, že U. G. a O. G. výplatu z hnutel'nosti výslovne nežiadali a preberateľmi domových nehnuteľností s príľahlými pozemkami a príslušenstvom v kat. úz. S. G. vedené na liste vlastníctva č. XX pod B1 v celosti v pomere k celku rod. par.č. XX/X, parc.č. - zast. plochy a nádvoria o výmere 55 m², parc.č. XX/X- zast. plochy a nádvoria o výmere 318 m², parc.č. XX/X- záhrady o výmere 227 m², parc.č. XX/X- orná pôda o výmere 182 m² a parc.č. XX/X - orná pôda o výmere 554 m² sú U. G., nar. XX.X.XXXX, bytom N. N., N. 6024/50 v X/X-ine, O. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. G. XX v 1-ine, V. G., nar. XX.X.XXXX, bytom S. G. XX v 1-ine, H. G., nar. XX.X.XXXX, bytom U., C. č. XXXX/X v 1/8-ine a V. G., nar. XX.X.XXXX, bytom U., C. XXXX/X v 1/8-ine. Uznesenie sa stalo právoplatné dňa 26.03.2013. Opravným uznesením Okresného súdu Levice sp.zn. 10D/359/2011 Dnot 213/2011 zo dňa 27.7.2013 bol opravený výrok uznesenia zo dňa 06.02.2013 v časti II. tak že, sa doplnil list vlastníctva číslo XX k.ú. S. G. o rodinný dom so súpisným číslom XX na parcele číslo XX/X, rodinný dom so súpisným číslom XX na parcele číslo XX/X. Uznesenie sa stalo právoplatné dňa 30.9.2013.

Skutočnosti vyplývajúce z dedičského spisu a konania po poručiteľovi M. G. boli potvrdené aj výpoveďami obžalovanej, poškodených a svedka U. G.. Z uvedeného spisu je zjavné, že dedičia sa spočiatku dohodli tak, že obžalovaná V. G. sa stane väčšinou dedičkou predmetných nehnuteľností a až v dôsledku neschválenia právneho úkonu - uzatvorenia dedičskej dohody za mal. dedičov, bola medzi dedičmi uzatvorená nová dedičská dohoda tak, že každý z nich zdedí nehnuteľnosti v rovnakom podiele. Z originálu listu vlastníctva č. XX kat. Q. S. G. bolo preukázané, že poručiteľ M. G. nadobudol nehnuteľnosti parc.č. XX/X - súp.č. XX, par.č. XX/X, parc.č. XX/X a par.č. XX/X od H. G. a M., rod. A. na základe kúpnej zmluvy - V XXX/XX a nehnuteľnosť parc.č. XX/X - súp.č. XX na základe darovacej zmluvy V XXXX/XX - a bolo zriadené právo doživotného bývania a užívania v prospech V. G. na parc.č. XX/X. Po M. G. sú vlastníckymi predmetných nehnuteľností vedených na LV č. XX G. U. v X/X, G. O. v 1, G. V. v 1, G. H. v X/X a G. V. v X/X na základe uznesenia Okresného súdu Levice č. 10D/359/2011 Dnot 213/2011 zo dňa 6.2.2013 +opravné uznesenie zo dňa 24.7.2013.

Z darovacej zmluvy uzatvorenej dňa 23.04.1998 medzi V. G. /obžalovanou /ako darujúcou a M. G. ako obdarovaným bolo preukázané, že daryňa titulom daru postúpila svojmu bratovi 1-ový podiel zastavanej plochy - rodinného domu s príslušenstvom, príľahlým dvorom v kat. Úz. S. G., vykazované na Okresnom úrade Levice, odbore katastrálnom na liste vlastníctva č. XXX, pod parc.č. XX/X ako zastavané plochy o výmere 318 m² na mene darujúcej v 1-ine. V zmysle bodu 8 darovacej zmluvy si darujúca vymienila právo doživotného užívania a bývania v prevádzanej nehnuteľnosti a toto právo má na základe dohody účastníkov charakter vecného bremena. Vklad darovacej zmluvy bol povolený dňa 22.5.1998 pod č. S a je vykázaná pod pol. zmien č. XX/XX. Z výpisu z listu vlastníctva č. XXX kat. Územie S. G. vyplýva, že nehnuteľnosť parc.č. XX/X - zast. plochy o výmere 3X8 m² bola vo vlastníctve V. G. v podiele 1 a M. G. v podiele 1. Rozhodnutím o určení (zмене, zrušení) súpisného (orientačného) čísla stavby Obce S. G. číslo XXX/XX zo dňa 4.5.1998 bolo určené súpisné číslo XX pre stavbu - rodinný dom v obci S. G. nachádzajúca sa na parcele č. XX/X a vlastníkom stavby je M. G..

Z Rozhodnutia Štátneho notárstva v Leviciach č. D 20/89 zo dňa 21.04.1989 bolo preukázané, že v dedičskej veci po poručiteľke V. G., rod. G., nar. X.XX.XXXX, zomr. XX.XX.XXXX bola schválená dohoda dedičov tak, že preberateľkou domovej nehnuteľnosti a záhrady vedenej na LV č. XXX parc.č. XX/X, XX/X, XX/X, XX/X v kat. úz. S. G. a 1-ového podielu spoloč. dvo. vedeného na LV č. XXX parc.č. XX/X k.úz. S. G. a poľn. pozemkov v užívaní JRD vedených v PK vo vl. Č.XXX parc.č. XXX, XXXX ešte na mene M. G. je V. G., nar. XX.X.XXXX, bytom S. G. č. XX bez povinnosti vyplatiť spoludedičov. Rozhodnutie sa stalo právoplatné dňa 21.4.1989.

Skutočnosti vyplývajúce z uvedených listinných dôkazov sú v súlade s výpoveďou obžalovanej V. G. ako aj svedka U. G., ktorý potvrdil, že obžalovaná sa stala vlastníčkou polovičného podielu nehnuteľností po ich matke, na základe dohody dedičov, bez toho, že by toto malo byť len dočasne a že nehnuteľnosti by sa mali predať. Z rozhodnutia Štátneho notárstva v U. ako aj listu vlastníctva č. XXX pre k.ú. S. G. a darovacej zmluvy je zjavné, že obžalovaná mala ako adresu bydliska uvádzané S. G. č. XX, z čoho teda vyplýva, že tento dom užívala a bývala v ňom už v roku XXXX.

Zo zápisnice o obhliadke miesta činu a fotodokumentácie z obhliadky vyplýva, že domová nehnuteľnosť v kat. Úz. S. G., obec S. G. má dve súpisné čísla XX a XX, má dva vchody, pričom jedným vchodom sa vchádza do izby a druhým vchodom do kuchyne. Domové nehnuteľnosti súp. Č. XX a č. XX sú prepojené a pozostávajú z dvoch izieb, obývačky, kuchyne a kúpeľne.

Vykonaným dokazovaním na hlavnom pojednávaní mal súd nepochybne preukázané, že obžalovaná a poškodení sú podielovými spoluvlastníkmi domovej nehnuteľnosti súp.č. XX a XX s prislúchajúcimi pozemkami v kat. úz. S. G. zapísaných na LV č. XX od 26.03.2013, kedy bola uznesením Okresného súdu Levice schválená dedičská dohoda po poručiteľovi M. G.. Tieto skutočnosti neboli sporné ani medzi obžalovanou a poškodenými. Taktiež je jednoznačne preukázané, že pred úmrtím poručiteľa M. G. predmetnú nehnuteľnosť rod. dom užívala obžalovaná a M. G., ktorí tam spolu bývali a obžalovaná mala a má v predmetnej nehnuteľnosti na parc.č. XX/X zriadené právo doživotného bývania, ktoré je vyznačené ako vecné bremeno na liste vlastníctva. Z listinných dôkazov bolo bez pochybností preukázané, že obžalovaná bola vlastníčkou 1 podielu na nehnuteľnosti parc.č. XX/X, na ktorej je postavený dom súp.č. XX a tento darovala svojmu bratovi M. G., pričom v tejto nehnuteľnosti už v tom čase mala evidovaný trvalý pobyt. Obžalovaná aj poškodení zhodne uviedli, že nehnuteľnosť poškodení nikdy neužívali, nebývali v nej, len mal. deti G. do nej chodievali počas víkendov alebo v lete. Poškodení sa začali domáhať svojho práva na užívanie nehnuteľnosti potom, ako zdedili spoluvlastnícke podiely. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že medzi obžalovanou a poškodenými došlo k nezhodám po skončení dedičského konania po M. G., ktoré vyplynuli z toho, že obžalovaná nerešpektuje ich právo na užívanie, resp. vlastnícke právo k podielu na rod. dome, nechce im umožniť vstup do nehnuteľnosti, čo bolo dôsledkom, že podali trestné oznámenie.

Podľa § 218 odsek 1 Trestného zákona trestného činu neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo nebytovému priestoru sa dopustí ten, kto protiprávne obsadí alebo užíva dom alebo byt iného, alebo kto oprávnenej osobe v užívaní domu alebo bytu neoprávnené bráni.

Objektom tohto trestného činu je vlastníctvo domu, bytu alebo nebytového priestoru pokiaľ ide o výkon niektorých oprávnení spojených s ich vlastníctvom. Neoprávneným bránením v užívaní domu alebo bytu je akýkoľvek neoprávnený zásah do práva oprávnenej osoby, ktorý jej znemožňuje alebo podstatne sťažuje riadne a obvyklým spôsobom dom alebo byt užívať. Po subjektívnej stránke sa k spáchaniu uvedeného prečinu vyžaduje úmysel, pričom postačuje aj nepriamy úmysel.

Podľa § 123 Občianskeho zákonníka vlastník je v medziach zákona oprávnený predmet svojho vlastníctva držať, užívať, požívať jeho plody a úžitky a nakladať s ním.

§ 14

Podľa § 124 Občianskeho zákonníka všetci vlastníci majú rovnaké práva a povinnosti a poskytuje sa im rovnaká právna ochrana.

Podľa § 136 odsek 1 Občianskeho zákonníka vec môže byť v spoluvlastníctve viacerých vlastníkov.

Podľa § 137 odsek 1 Občianskeho zákonníka podiel vyjadruje mieru, akou sa spoluvlastníci podieľajú na právach a povinnostiach vyplývajúcich zo spoluvlastníctva k spoločnej veci.

Podľa § 151n odsek 1 Občianskeho zákonníka vecné bremená obmedzujú vlastníka nehnuteľnosti v prospech niekoho iného tak, že je povinný niečo trpieť, niečo sa zdržať alebo niečo konať. Práva zodpovedajúce vecným bremenám sú spojené s vlastníctvom určitej nehnuteľnosti, alebo patria určitej osobe.

Obžalovaná s poškodenými sú podielovými spoluvlastníkmi predmetnej domovej nehnuteľnosti a s poukazom na vyššie uvedené ustanovenia Občianskeho zákonníka im vznikli práva, ktoré vyplývajú najmä z ust. § 123, ktorých sa poškodení domáhajú a to užívania ich štvrtinového podielu, pričom ich predstava je, že by im obžalovaná mala vyčleniť napr. izby, alebo polovicu domu. Je však potrebné uviesť, že tento podiel nepredstavuje reálnu časť na veci /v tomto prípade domu s príľahlými pozemkami/, ale ho treba chápať ako podiel na veci, ktorý vyjadruje spoluvlastníctvo tým, že všetci spoluvlastníci sú vlastníckymi celkami a žiadny z nich nemá určený podiel na veci konkrétne a ani číselné vyjadrenie výšky spoluvlastníckeho podielu neznamena, že by bol spoluvlastník výlučne vlastníkom určitej hmotnej časti tejto nehnuteľnosti, ide teda o ideálne spoluvlastníctvo a takýto ideálny podiel na nehnuteľnosti nadobudli aj poškodení s obžalovanou.

K podstatným znakom trestného činu neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo nebytovému priestoru je neoprávnené bránenie oprávnenej osobe v užívaní domu alebo bytu. Takouto oprávnenu osobou je predovšetkým vlastník domu, bytu alebo nebytového priestoru, avšak za podmienky, že je zároveň aj užívateľom a musí ísť o neoprávnené bránenie. Z vykonaných dôkazov bolo preukázané, že pred nadobudnutím spoluvlastníctva k domovej nehnuteľnosti bola jej užívateľkou obžalovaná so svojím bratom J. G., ktorá v časti vedenej pod súp.čísлом 40 mala aj trvalý pobyt, teda išlo a aj ide o jej obydlie, ktoré je v zmysle čl. 21 ods. 1 Ústavy SR nedotknuteľné a bez súhlasu toho, kto v ňom býva, doň nemožno vstúpiť, z čoho je zrejmé, že poškodení aj keď sa stali podielovými spoluvlastníkmi, môžu do tejto nehnuteľnosti vstupovať len so súhlasom obžalovanej. Obžalovanej užívacie právo k nehnuteľnosti vyplynulo aj z vecného bremena- práva doživotného užívania a bývania, ktoré sa viaže na parc.č. XX/X, na ktorej je evidovaný rod. dom súpisné číslo XX a ktoré sú ostatní spoluvlastníci povinní rešpektovať. Aj keď toto právo má obžalovaná vyznačené len na uvedenej časti nehnuteľnosti, z listinných dôkazov - zápisnice o obhliadke miesta činu a fotodokumentácie je zrejmé, že M. G. s obžalovanou oba rod. domy súp.č. XX a XX prepojili v snahe vytvoriť z toho jeden rodinný dom, ktorý spoločne užívali, čím M. G. ako vlastník prejavil ochotu, aby obžalovaná užívala a obývala celú nehnuteľnosť.

S poukazom na tieto skutočnosti sa súd zaoberal otázkou, či konanie obžalovanej naplnilo znaky skutkovej podstaty prečinu neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo nebytovému priestoru podľa § 218 ods. 1 Tr. zákona aj s poukazom na § 10 odsek 2 Trestného zákona a tiež vychádzal z princípu ultima ratio.

Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že poškodení sa s obžalovanou ako spoluvlastníci nevedia dohodnúť na výkone ich spoluvlastníckeho práva, na užívaní domu, keď im obžalovaná bráni vykonávať ich právo, ktoré získali. Súd dospel k záveru, že z formálneho hľadiska sú naplnené zákonné znaky skutkovej podstaty horeuvedeného prečinu, ale nie je naplnená materiálna stránka, na konanie obžalovanej nemožno aj vzhľadom na okolnosti, na základe ktorých k nemu došlo, vzhľadom občiansko-právny charakter nahliadať ako na konanie, ktoré by malo byť trestným činom. Súd vychádzal z ust. § 10 odsek 2 Trestného zákona, ktoré upravuje materiálny korektív a podľa ktorého nejde o prečin, ak vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti za, ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a, je jeho závažnosť nepatrná. Súd teda prihliadol na spôsob vykonania

činu - obžalovaná zabraňuje v užívaní domu, resp. výkone vlastníckeho práva poškodeným, pretože chráni svoje užívacie právo a obydlie, ktoré má v predmetnej nehnuteľnosti a prihladol aj na následky, ktoré konaním vznikli - poškodení neboli doposiaľ užívateľmi nehnuteľnosti, nebývali v nej, každý z nich má svoje obydlie a škoda im má vzniknúť len tým, že im obžalovaná za užívanie nehnuteľnosti, resp. ich podielu neplatí finančnú náhradu. Prihladol aj na okolnosti spáchania činu - teda najmä celú genézu, ktorá predchádzala vzniku práva poškodených a tiež na práva, ktoré má obžalovaná v uvedenej nehnuteľnosti a teda aj na motív a zavinenie. Vzhľadom na všetky uvedené konkrétne skutočnosti vyplývajúce z vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že miera závažnosti tohto skutku je nepatrná. Obžalovaná V. G. podľa odpisu registra trestov nebola doposiaľ súdne trestaná, nemá záznam v ústrednej evidencii priestupkov a v mieste bydliska sa správa dobre, nebola prejednávaná za žiadne priestupky.

Súd sa zaoberal aj zásadou ultima ratio, keďže z dokazovania vyplýva, že ide o majetkový spor medzi obžalovanou a poškodenými, kedy ide o porušenie ochrany práv vlastníka vyplývajúcich z ustanovení Občianskeho zákonníka a poškodení sa ochrany svojich práv môžu domáhať v civilnom konaní, napr. žalobou o zrušenie spoluvlastníctva k uvedenej nehnuteľnosti, avšak tieto prostriedky práva neboli vyčerpané. Podľa tejto zásady má byť trestné právo použité len ako najkrajnejší prostriedok a len pri typovo najzávažnejších porušeníach spoločenských vzťahov, záujmov a hodnôt, teda tam, kde iné možnosti, hlavne prostriedky ostatných právnych odvetví nie sú dostatočné, teda boli vyčerpané alebo sú neúčinné. Trestné právo chráni základné hodnoty a vzťahy upravené inými odvetviami, najmä ústavným právom, občianskym právom, obchodným právom a pod. a jeho použitie prichádza do úvahy, keď prostriedky týchto odvetví na ochranu nepostačujú. Základnou funkciou trestného práva by mala byť ochrana spoločnosti a jednotlivcov pred kriminalitou, teda ochrana pred trestnými činmi, ktoré sa vyznačujú určitou vyššou závažnosťou, vyššou spoločenskou nebezpečnosťou, excesom z bežného života. Skutkový základ posudzovanej veci sa týka výhradne porušenia ochrany práv vlastníka vyplývajúceho z občianskoprávneho predpisu a aj keď boli splnené podmienky pre vznik trestnoprávnej zodpovednosti, keďže boli naplnené formálne znaky prečinu podľa § 218 ods. 1 Tr. zákona, vzhľadom na spoločenskú nebezpečnosť konania s poukazom na § 10 ods. 2 Tr. zákona možno prostriedky trestného práva ako prostriedky krajnej represie aplikovať iba v prípadoch, kedy prostriedky ochrany ponúkané inými právnymi odvetviami zlyhali alebo sú neefektívne. Poškodení sa v danom prípade mohli domáhať ochrany svojich oprávnených práv v civilnom konaní, avšak tieto prostriedky práva nevyužili. Na základe uvedeného súd dospel k záveru, že konaním obžalovanej nebola naplnená skutková podstata trestného činu neoprávneného zásahu do práva k dom, bytu alebo nebytovému priestoru podľa § 218 ods. 1 Trestného zákona najmä po objektívnej a subjektívnej stránke a nenapĺňa ani skutkovú podstatu iného trestného činu a preto obžalovanú V. G. spod obžaloby oslobodil podľa § 285 písmeno b/ Trestného poriadku. V danom prípade neprichádza do úvahy ani postúpenie veci inému orgánu na prejednanie priestupku.

A. súd obžalovanú oslobodil spod obžaloby, poškodených O. G. a G. A. v zmysle § 288 odsek 3 Tr. poriadku s nárokom na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia na Okresný súd Levice k sp.zn. 4T 101/2016. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Ak sa rozsudok oznamuje tak obžalovanému ako aj jeho obhajcovi a zákonnému zástupcovi, plynie lehota od toho oznámenia, ktoré bolo vykonané najneskoršie. Iným osobám uvedeným v § 308 ods. 2 Tr. por. okrem prokurátora sa končí lehota tým stým dňom ako obžalovanému.

Z odvolania prokurátora, ktoré podal na hlavnom pojednávaní, musí byť zrejmé, či odvolanie smeruje v prospech alebo neprospech obžalovaného.

Právo podať odvolanie nemajú tí účastníci, ktorí sa svojho práva vopred výslovne vzdali.

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.

Odvolanie prokurátora, odvolanie, ktoré podáva za obžalovaného jeho obhajca, ako aj odvolanie, ktoré podáva za poškodeného alebo zúčastnenú osobu ich splnomocnenec, musí byť zároveň odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytykajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.